

Postanowienie z dnia 27 stycznia 2005 r.

II PZ 69/04

Apelacja sporządzona przez nieuprawnionego pełnomocnika podlega rozpoznaniu, jeśli zostanie potwierdzona przez stronę. W takiej sytuacji, sankcją niewykonania lub nienależytego wykonania przez radcę prawnego zarządzenia sądu zobowiązującego do złożenia oświadczenia zgodnie z art. 89 § 3 k.p.c., nie jest odrzucenie apelacji, lecz niedopuszczenie go do występowania w sprawie.

Przewodniczący SSN Jerzy Kuźniar, Sędziowie SN: Beata Gudowska, Maria Tyszel (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 27 stycznia 2005 r. sprawy z powództwa Tadeusza K. przeciwko Miejskiemu Przedsiębiorstwu Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w L. o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne, na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Słupsku z dnia 25 marca 2004 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżone postanowienie.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Słupsku postanowieniem z dnia 25 marca 2004 r. [...] odrzucił apelację powoda Tadeusza K. od wyroku Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w Lęborku z dnia 7 listopada 2003 r. [...], oddalającego jego powództwo o przywrócenie do pracy w pozwanym Miejskim Przedsiębiorstwie Wodociągów i Kanalizacji. W uzasadnieniu swojego postanowienia Sąd zwrócił uwagę, iż pełnomocnik powoda, będący radcą prawnym, wezwany stosownie do art. 89 § 3 k.p.c. do złożenia oświadczenia, iż nie pozostaje w stosunku pracy, złożył takie, które nie może jednak być uznane za oświadczenie postulacyjne, gdyż nie zawiera stwierdzenia stanu faktycznego, a ocenę zdolności pełnomocnika do reprezentowania osób fizycznych. Taka ocena należy do sądu, a nie do pełnomocnika i

dlatego Sąd drugiej instancji uznał, że braki formalne apelacji nie zostały usunięte w terminie i apelację odrzucił.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik powoda wniósł o jego uchYLENIE w całości i przekazanie sprawy do dalszego prowadzenia przez Sąd Okręgowy, celem nadania biegu apelacji oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego za udział w postępowaniu zażaleniowym. Zarzucił Sądowi Apelacyjnemu obrazę przepisów prawa procesowego przez niezastosowanie i błędną wykładnię art. 87 § 1 k.p.c. i art. 97 k.p.c., a także art. 89 § 3 k.p.c. przez bezpodstawne zakwestionowanie przez Sąd treści oświadczenia złożonego przez pełnomocnika. Zarzucił również obrazę przepisu art. 328 § 2 k.p.c. w związku z art. 361 k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c.

Rozpoznając zażalenie Sąd Najwyższy wziął pod uwagę, co następuje:

Trafne jest stanowisko Sądu wyrażone w zaskarżonym postanowieniu, że wykonanie przez pełnomocnika procesowego powoda zarządzenia Sądu wydanego w trybie art. 130 k.p.c. było wadliwe, ponieważ nadesłane przez pełnomocnika oświadczenie nie czyniło zadość wymaganiu z art. 89 § 3 k.p.c. Sąd Najwyższy przypomina więc, że - stosownie do tego przepisu - w razie udzielenia pełnomocnictwa procesowego radcy prawnemu przez osobę fizyczną powinnością radcy prawnego jest złożenie oświadczenia, że „nie pozostaje w stosunku pracy”, natomiast ocena, czy „nie zachodzą przeszkody w przyjęciu pełnomocnictwa” przez radcę prawnego należy do sądu a nie do pełnomocnika. Nieuzupełnienie braku apelacji polegającego na wadliwości pełnomocnictwa nie oznacza jednak takiego niezachowania warunków formalnych, które powodowałoby niemożność nadania apelacji prawidłowego biegu. Brak zdolności postulacyjnej pełnomocnika, który sporządził apelację nie uzasadnia jej odrzucenia. Nie straciła aktualności uchwała Sądu Najwyższego z 20 grudnia 1968 r., II CZP 93/68, zgodnie z którą skuteczność prawna czynności procesowych dokonanych przez osobę, która nie może być pełnomocnikiem procesowym, zależy od ich zatwierdzenia przez zainteresowaną stronę (OSNCP 1969 nr 7-8, poz. 129). W przeciwieństwie do kasacji, w postępowaniu apelacyjnym nie obowiązuje tzw. przymus adwokacko-radcowski i apelacja sporządzona przez nieuprawnionego radcę prawnego podlega rozpoznaniu, jeśli zostanie potwierdzona przez stronę skarżącą. Sankcją niewykonania lub też niewłaściwego wykonania przez radcę prawnego zarządzenia sądu zobowiązującego pełnomocnika do złożenia oświadczenia, stosownego do art.

89 § 3 k.p.c., nie jest odrzucenie apelacji, lecz niedopuszczenie go do występowania w sprawie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy, zgodnie z powołanymi przepisami oraz art. 393¹⁹ w związku z art. 397 oraz art. 386 k.p.c., orzekł jak sentencji postanowienia.

=====